

berigtiges ved overdragelse af aktier til statskassen? Kunne man i så tilfælde tænke sig at overlade den til aktierne knyttede stemmeret til de i virksomheden ansatte?

Svar:

Efter de gældende regler berigtiges arve- og gaveafgiften kontant. Såfremt afgiften skulle berigtiges ved overdragelse af aktier til statskassen, måtte dette ske til dagskursen, og der ville derfor ikke ligge nogen direkte lempelse i en sådan ordning.

I givet fald måtte der tages stilling til, om overdragelse af aktier til staten skulle indeholde en forpligtelse for staten til at beholde de pågældende aktier. I den forbindelse bemærkes, at det i ret høj grad kunne afhænge af tilfældigheder, hvilke virksomheder der kunne blive tale om. Ikke blot er selve arvefaldet en tilfældig begivenhed, men det ville også være op til de enkelte arvinger, om de ønskede at berigtige arveafgiften ved overdragelse af aktier. Det må således antages, at solide virksomheder, der forholdsvis let kunne fremskaffe likvide midler ved optagelse af lån, ville foretrække at berigtige arveafgiften kontant fremfor at få staten som medaktionær, medens mindre solide selskaber måske kunne se en fordel i at lade aktierne overgå til staten. Staten kunne også komme ud i en risiko, hvis de overdragne aktier f. eks. udgjorde en minoritetspost i et familieaktieselskab, idet besiddelsen af en sådan aktiepost ikke ville give staten afgørende indflydelse i selskabet.

For ikke-børsnoterede selskabers vedkommende ville der også opstå et spørgsmål om fastsættelsen af den kursværdi, til hvilken staten skulle overtage aktierne.

Det kan tænkes anført imod ordningen, at den ville medføre en mindre rimelig forskelsbehandling mellem virksomheder, der drives i aktieselskabsform, og virksomheder, der ikke gør det.

Efter finansministeriets opfattelse må mulighederne for en udvikling i den retning, der omtales i spørgsmålet, indgå i de videre overvejelser om indførelse af økonomisk demokrati.

Spørgsmål 16:

Under henvisning til besvarelsen af spørgsmål 7 spørges, hvori den nære sammenhæng

mellem arveafgiftsreglerne og gaveafgiftsreglerne for så vidt angår det afgiftsfrie beløb i § 2 A på 5.000 kr. og det tilsvarende beløb i § 44, stk. 2, består. Hvorfor skulle man ikke kunne forhøje de 5.000 kr. i § 2 A uden at forhøje beløbet i § 44, stk. 2?

Svar:

Samme afgift som af arv svares efter arveafgiftslovens § 44 af gaver, der ydes til den med giveren samlevende ægtefælle, for så vidt gaven bliver særeje, til hans afkom, stedbørn og disses afkom, afdødt barns eller stedbarns ægtefælle samt til hans forældre, stedforældre og bedsteforældre. Dette medfører, at afgiftsskalaerne A, B og C også finder anvendelse på gaver. I afgiftsklasse A er der et afgiftsfrit beløb på 5.000 kr., medens et tilsvarende afgiftsfrit beløb ikke findes i afgiftsklasse B og C. Efter § 44, stk. 2, erlægges afgiften under ét for alt, hvad der i et kalenderår er ydet til hver enkelt af de pågældende personer, dog svares der ikke afgift af beløb på ikke over 5.000 kr. årligt.

Der har siden gaveafgiftens indførelse i 1922 været overensstemmelse mellem det arve- og gaveafgiftsfrie beløb. En forhøjelse alene af det arveafgiftsfrie beløb må forventes at medføre talrige besværinger og henvendelser med henblik på en tilsvarende forhøjelse af det gaveafgiftsfrie beløb, i lighed med hvad der var tilfældet, da man i 1964 ophævede adgangen til at hensidde i uskiftet bo med udarvinger, hvorved flere ægtefæller kom til at svare arveafgift.

Gaveafgiften beregnes på den måde, at ydes der f. eks. fra forældre til børn en gave på 10.000 kr.; beregnes afgiften således, at det afgiftsfrie gavebeløb 5.000 kr. fratrækkes gaven, hvorefter resten 5.000 kr. afgiftsberigtiges efter den særlige skala i § 44, stk. 4. Denne skala rammer den almindelige A-skala ved 5.000 kr.

En forhøjelse af det afgiftsfrie beløb i afgiftsklasse A kunne f. eks. ske på den måde, at man bibeholder den foreslåede A-skala og i en særlig tilføjelse bestemmer, at der ikke svares arveafgift af beløb af en vis størrelse. I så fald behøver der ikke foretages nogen ændring i § 44, stk. 1 og 4, men til gengæld vil en forhøjelse af det afgiftsfrie beløb til f. eks. 20.000 kr. medføre, at arveafgiften efter den foreslåede A-skala